

<p>9 oktober 2017</p>	<p>Collegium Musicum Den Haag</p> <p>Inês d'Avena - blokfluit Sara DeCorso - barokviool Rebecca Rosen - barokcello en Claudio Ribeiro - klavecimbel en artistieke leiding</p>	<p><i>La Réjouissance : perles du baroque français</i></p> <p><i>werken van François Couperin, Jacques Duphly, Marain Marais, Charles Dieupart en Jean-Marie Leclair</i></p>	<p>Enthousiast, flexibel en ruimdenkend: drie sleutelwoorden die gelden voor Collegium Musicum Den Haag o.l.v. 'maestro al cembalo' Claudio Ribeiro. Dit ensemble staat bekend om zijn professionaliteit en ervaring met de historisch geïnformeerde uitvoering van oude muziek. Op het programma Frans barokmuziek. Deze verschilt wezenlijk van de Duitse of Italiaanse barokmuziek en is ook minder toegankelijk. Christoph Rousset zei het zo: "Net als het hofleven raakte de Franse muziek streng geformaliseerd. Dat maakt het voor hedendaagse musici niet altijd makkelijk: er zit leven in, maar je moet een expert zijn om het te vinden." CMDH speelde uitstekend, de groep bestaat dan ook uit buitenlandse topmusici die naar Nederland kwamen om zich te specialiseren in de oude muziek.</p>
<p>30 oktober 2017</p>	<p>Aris Quartett</p> <p>Anna Katharina Wildermuth - viool Noémi Zipperling - viool Caspar Vinzens - altviool Lukas Sieber - cello</p>	<p><i>W.A. Mozart - Strijkkwartet nr. 17 in Bes, KV458 'Jagdquartett'</i></p> <p><i>Dmitri Sjostakovitsj - Strijkkwartet nr. 8 in c</i></p> <p><i>Franz Schubert - Strijkkwartet nr. 14 in d 'Der Tod und das Mädchen'</i></p>	<p>"Zo'n mooi concert hebben we nog nooit in de Aula gehad", verzuchtte een bezoeker na afloop. Hoogtepunt was de uitvoering van het 8ste Strijkkwartet op. 110 van Sjostakovitsj. Het was ronduit fascinerend zoals de leden van het Aris Quartett met hun muzikale verbeeldingskracht gevoelens en stemmingen wisten op te roepen. De letters van Sjostakovitsj' eigen naam D-Es-C-H vormen het hoofdthema van het stuk. Dit doet natuurlijk denken aan het B-A-C-H-motief; een voorgevoel van de dood hangt dan ook als een donkere wolk boven de muziek. De lange stilte na de laatste noot sprak boekdelen. Schuberts strijkkwartet 'Der Tod und das Mädchen' had eveneens grote emotionele vertelkracht, maar kende ook opwindende, Weense elegantie. Een memorabel concert!</p>
<p>20 november 2017</p>	<p>jong talent</p> <p>Ruña 't Hart - viool Laurens de Man - piano Lucas van der Vegt - piano</p>	<p><i>W.A.Mozart - Sonate voor viool en piano in G, K379 (Lucas en Ruña)</i></p> <p><i>Franz Schubert - Divertissement a la Hongroise D. 818 voor 4-handig piano (Lucas en Laurens)</i></p> <p><i>Ludwig van Beethoven - Romance in G op. 40 voor viool en piano (origineel viool en orkest) (Laurens en Ruña)</i></p>	<p>Omdat altvioliste Elisa Karen Tavenier af had moeten zeggen (ze kon mee op toernee met het Concertgebouw Orkest) werd het een avond met twee pianisten en een violiste. Laurens en Ruña vormen een vast duo, Laurens en Lucas spelen vaker vierhandig (maar dan vooral voor de lol), Lucas en Ruña speelden voor deze gelegenheid samen een Mozart-sonate. Opvallend was vooral de affiniteit van Ruña 't Hart met het modernere repertoire; na een doorsnee Mozart en een matige Beethoven klonk er ineens een geweldige Poulenc! Laurens en Lucas waren samen bijna een komisch duo: hun verschillende postuur en droge toelichtingen werkten op de lachspieren van het publiek. Toch mocht hun uitvoering van Schuberts 'Divertissement a la Hongroise' er wezen.</p>

		<p><i>Francis Poulenc - Sonate voor viool en piano (Laurens en Ruña)</i></p> <p><i>Pablo de Sarasate - Introductie en tarantella op. 43 voor viool en piano (Laurens en Ruña)</i></p>	<p>Helaas heeft Ruña het tijdens het Oskar Back Concours niet gehaald. Maar Laurens en Lucas hebben hun Schubert al op een paar andere plekken gespeeld.</p> <p>Om te onthouden: Laurens de Man is ook een zeer getalenteerde organist!</p>
<p>11 december 2017</p> <p>Theater Junushoff</p>	<p>Amstel Quartet</p> <p>Remco Jak - sopraansax Olivier Sliepen - altsax Bas Apswoude - tenorsax Harry Cherrin - baritonsax Pascal Meyer - toetsen Kypski - elektronica Hendrik Walther - video & licht Thomas Myrmel - geluid Barbara Makkinga - regieadvies</p>	<p><i>Philip Glass - Music in Similar Motion (1969)</i> <i>Kypski - Een mooie dag (2017)</i> <i>Philip Glass - Mishima (1985) & Mad Rush (1979)</i> <i>Anthony Fiumara - I dreamed in the cities at night (2014)</i> <i>Kypski / Amstel Quartet - Turntable Breathing (2016)</i> <i>Philip Glass - Satyagraha Act. III - Conclusion (arr. Michael Riesman / Donald Joyce)</i></p>	<p>Het horrorscenario voor elke programmeur: het KNMI geeft voor deze dag code 'rood' en raadt iedereen aan thuis te blijven. Het concert afzeggen is geen optie. Maar kunnen de musici er op tijd zijn? Komt er überhaupt publiek? In de loop van de middag zijn we toch maar gewoon begonnen met de voorbereidingen. En tot onze grote verbazing maar vooral vreugde zaten er 's avonds toch nog zo'n 250 mensen in de zaal, die gewapend met bergschoenen en wandelstokken de sneeuw hadden getrotseerd. Hulde! Deze mensen hebben genoten van een doorlopende, afwisselende 'show' met prachtige minimal music en veel lichteffecten. Het was tevens een mooi bewijs van de meerwaarde van dat ene concert per jaar in het theater. De blazers waren versterkt, dus helaas was het geen proeve van de akoestische mogelijkheden van Junushoff. Dat gaan we volgende seizoen zien (en horen).</p>
<p>15 januari 2018</p>	<p>Trio Martinů</p> <p>Petr Jiříkovský - piano Pavel Šafařík - viool Jaroslav Matějka - cello</p>	<p><i>D.Sjostakovitsj - Pianotrio in c op. 8</i></p> <p><i>Josef Suk - Elegie in Des op. 23 voor piano, viool en cello</i></p> <p><i>Bohuslav Martinů - Pianotrio no. 3 in C, H. 332</i></p> <p><i>Antonin Dvorák - Pianotrio no. 3 in f op. 65</i></p>	<p>Behalve het eerste stuk ademde het programma van deze avond volledig de geest van Bohemen, een historische regio in Tsjechië die zo'n twee derde van het Tsjechische grondgebied beslaat. Suk studeerde compositie bij, maar was ook de schoonzoon van Dvořák. Zijn carrière als componist nam een hoge vlucht en hij werd als opvolger van Dvořák gezien. Op zijn beurt was Suk weer de compositieleraar van Martinů. Deze geldt als de belangrijkste Tsjechische componist van de 20ste eeuw.</p> <p>Het was in alles duidelijk dat het Trio Martinů gepikt en gemazeld is in dit repertoire, hoewel routineusheid dan ook snel op de loer ligt. Persoonlijk raakte hun spel mij niet echt, maar ik heb ook heel veel zeer positieve reacties op dit concert gehad.</p>

<p>5 februari 2018</p>	<p>Pianoduo Mephisto: Katrijn Simoens en John Gevaert</p>	<p><i>Johannes Brahms/alias G. W. Marks - 3 delen uit Souvenir de la Russie op. 151</i> <i>Sergej Prokofjev - Cinderella Suite</i> <i>Sergej Rachmaninov - Six Morceaux opus 11</i></p>	<p>Vier handen, twee pianisten, één ziel. Het Pianoduo Mephisto bestaat uit de pianisten Katrijn Simoens en John Gevaert en ze spelen al sinds 2007 samen als Duo Mephisto. In 1852 verscheen in Hamburg de bundel <i>Souvenir de la Russie</i> voor 4-handig piano van een componist genaamd G.W. MARKS. Het was het pseudoniem voor een aantal onbekend gebleven componisten, onder wie Brahms. De composities van Marks werden uitgegeven tussen 1820 en 1900, dus die zijn zeker niet allemaal van Brahms' hand, aangezien Brahms tussen 1850 en 1897 werkzaam was. Het is tot op heden onduidelijk of het wel echt Brahms was die <i>Souvenir de la Russie</i> heeft gecomponeerd. Maar het is een leuk stuk om te horen! Het Pianoduo Mephisto speelt prachtig, vanuit één adem en één gedachte, en buitengewoon subtiel en verzorgd. Ook Prokofjev en Rachmaninov kregen de toewijding en zorg die ze verdienen.</p>
<p>5 maart 2018</p>	<p>Ensemble Lumaka Jana Machalett - fluit Saskia Viersen - viool Martina Forni - altviool Charles Watt - cello Gwyneth Wentink - harp plus gasten: Calogero Palermo - klarinet Eke van Spiegel - viool (Florian de Backere - spreker)</p>	<p>Visionaire Timbres Debussy - Trio Sonate voor fluit, altviool en harp deel uit Fauré - Strijkkwartet in e Debussy - Première Rhapsodie Camille Saint-Saëns - Fantasie voor fluit en harp Jan Ingenhoven - Kammermusik in 5 Sätzen Maurice Ravel - Introduction et Allegro</p>	<p>Een concert waar geen zegen op rustte: de harpiste en de spreker hadden de griep. Gelukkig is de bovenbuurvrouw van Mirjam Overlach ook harpiste, en we hadden ons geen betere vervangster kunnen wensen dan Gwyneth Wentink. De mondelinge toelichtingen werden verzorgd door Martina, de Italiaanse altvioliste, die dat uiterst charmant deed en de handen van het publiek meerdere malen op elkaar kreeg. Het programma was enigszins aangepast. Smit en Goossens vervielen, maar daarvoor in de plaats kwam een hele leuke, zelden gespeelde <i>Fantasie voor fluit en harp</i> van Saint Saëns, zeer virtuoos uitgevoerd door Jana Machalett en Gwyneth Wentink. Gelukkig bleven de <i>Trio Sonate</i> van Debussy en de <i>Introduction et Allegro</i> van Ravel gehandhaafd. Vanwege de bezetting hoor je deze stukken niet vaak, maar het zijn toch wel echte meesterwerken! Ensemble Lumaka bestaat inmiddels 10 jaar en heeft zich bewezen met uitgekende, bijzondere programma's en een hoge kwaliteit van samenspelen. En: ze hebben veel plezier op het podium!</p>

<p>19 maart 2018</p>	<p>jong talent:</p> <p>Clara Barbier Serrano - sopraan Pieter van Delden - piano</p>	<p>Er ist's</p> <p><i>liederen van Franz Schubert, Gustav Mahler, Hugo Wolf, Gabriel Fauré, Claude Debussy, Richard Strauss, Francis Poulenc.</i></p>	<p>Clara en Pieter hebben in 2017 tijdens het Internationaal Studenten LiedDuo Concours de 'Prijs van de Vrienden van het Lied' gewonnen, wat neerkomt op een aantal optredens in Nederland. Ze hebben elkaar in Leipzig in de klas van Alexander Schmalcz ontmoet en het was meteen duidelijk dat ze als duo samen verder wilden. Hun ontdekkingsstocht door het liedrepertoire duurt voort tot op de dag van vandaag en leverde voor Wageningen een afwisselend programma op onder de titel 'Er ist's'. Wat meteen opviel is dat Clara en Pieter een echt duo zijn, waardoor ze ieder voor zich vrij muziek kunnen maken in de zekerheid dat de ander wel volgt. Dat maakt het voor het publiek extra spannend. Clara heeft een mooie, lichte sopraan; vooral in het Franstalige repertoire blinkt ze uit. Poulenc was een feestje!</p>
<p>9 april 2018</p>	<p>Mathieu van Bellen - viool</p> <p>Maria Milstein - viool</p> <p>Anna Magdalena den Herder - altviool</p>	<p><i>W.A. Mozart - Duo voor viool en altviool nr.1 in G, K 423</i></p> <p><i>Eugène Ysaÿe - Sonate voor 2 violen in a op. posth.</i></p> <p><i>W.A. Mozart - Duo voor viool en altviool nr.2 in Bes, K 424</i></p> <p><i>Antonín Dvořák - Terzetto in C op 74, voor 2 violen en altviool</i></p>	<p>Een concert met een droevig randje, want het was ons al-ler-laot-ste concert in de Aula, met als speciale gasten Louise Fresco namens de WUR en Loek Buijs namens Junushoff, met een speech van Arnout Besier (de voorzitter was in China), iets lekkers bij de koffie en een drankje en een hapje na afloop. Een bijzonder programma met slechts twee violisten en een altvioliste. Maar dan wel de top van Nederland! Maria Milstein had drie maanden eerder de Nederlandse Muziekprijs ontvangen. Door de bijzondere bezetting klonk ook repertoire dat je maar zelden hoort, maar dat zeer de moeite waard bleek te zijn. Hoewel het Terzetto van Dvořák als gelegenhedswerk is gecomponeerd, is het wel echt een klein juweeltje. Na nog een speech van Mathieu en een bijzondere toegift viel dan toch het doek voor de Aula als concertlocatie. Op naar Theater Junushoff!</p>